

TỤC CA

LỤC KIỀU THỜI @

Donate

TỰA

Nguyễn Du viết Kiều, “máu nhỏ qua đầu bút, nước mắt thấm qua trang giấy”.
Nguyễn Đình Chiểu viết Lục Vân Tiên, “chờ bao nhiêu đạo thuyền không khẳm”.

“Kiều” tài hoa mà hình dung ủy lụy.
“Lục Vân Tiên” anh hùng hào sảng mà hơi gàn.
Hai cụ ơi, hãy nắm tay nhau, Kiều Lục thành đôi, tượng đài viên mãn.

Yêu hai cụ, những mong một buổi chiều nắng lãng mạn hôn nào đó, hai cụ cùng ngồi đối ẩm trao tâm tình cho nhau, cợt cười danh lợi, gởi lời âu yếm cho con cháu ngày sau.

Ở kia, sông Lam hòa nước Cửu Long ồn ào mà đắm đắm hòa vào trùng dương thời đại.

Truyện thơ này cũng vì yêu hai cụ và “mua vui cũng được một vài trống canh” hoàn toàn với tinh thần nghĩa hiệp và hài hước. Tác phẩm chứa nhiều ẩn ngữ và ngụ ngôn nhưng vì tục ca nên có những yếu tố dung tục, cười mong lượng thứ.

Dù thế nào đi nữa: yếu tố hài hước lúc nào cũng phải có. Vậy mới “dzui”!

Tác phẩm được cảm hứng từ một bài thơ vui rất dài của một tác giả mà tôi không thể nhớ tên.
Xin chân thành cảm ơn tác giả này.

Cảm ơn đã đọc truyện thơ này.

<http://luckieu.locnguyen.net>

Nguyễn Phước Lộc
2007 - 2008

MỤC LỤC

1. PHẦN I
2. PHẦN II
3. PHẦN III
4. PHẦN IV
5. PHẦN V
6. PHẦN VI
7. PHẦN VII
8. PHẦN VIII

PHẦN I

Vân Tiên là cháu Nguyệt Nga
Nghe lời của mợ vác ba đồng tiền
Mầm mò sang tận bên Miên
Tìm mua gái đẹp gặp liền Phong Lai
Phong Lai một cậu lẩm tài
Quay phim chụp ảnh ngô khoai tên tày
Nét ⁽¹⁾ tung mây đoạn thiên thai
Quý kia hô hô người này giận căm
Trịnh Hâm - cô gái bán dâm
“Mại dzô” hai cậu bỏ ngâm thuốc mê
Thế rồi cuồn hết va li
Lột tuôn hết cả áo đi với quần
Đất khách trần nhộng tung tung
Khóc cho nước mắt túng túng trên mi.

Bồng đầu tiếng thét hì hì
Họ Bùi tên Kiệm truyền kỳ võ lâm
Là tay thiếu hiệp cải mầm
Cha là đại hiệp danh sấm Ô Qua
Hét rằng hai đứa sao la
Tao đi tóm kẻ thối tha cho mày
Nói rồi nhảy vũ đăng mây
Hồi đầu giây lát túm ngay Hâm về
Váy Hâm xóc xếch ủ ê
Bèn như Đắc Kỷ làm mê anh hùng
Phong Lai tìm đập thùng thùng
Nàng ơi! Đẹp quá! Ta sung thiếp tỳ
Vân Tiên khờ khạo ngu si
Tiền xin gói lại cho đi không thêm.

Họ Bùi bồng lại tòm tem
Nàng ơi về với ta đem nàng về
Quê ta ở Mỹ đừng chê
Nhà ta! Đô hả! ta thề như sông
Hâm kia đôi dạ thay lòng
Phong Lai bám váy, giữ xoành bở đi
Thế là tình cái chi chi
Nó bay nó đậu, Lai thì vẫn vợ
Vẫn vợ Lai đến bờ hồ
Nhảy ùm, vui cả một bờ mê si.

Vân Tiên chẳng biết làm gì ⁽²⁾

Trắng tay về gặp mẹ dì Nguyệt Nga
Nguyệt Nga tru tréo hét la:
“Tiên tao mày vớt con cha đứa nào?”
Thế rồi tóm cổ ném lao
Ném Tiên qua tận bên Lào ăn xin
Vân Tiên đói khát kiếm tìm
Vào chùa cấp vật gặp liền Giác Duyên
Giác Duyên thương cảm chứa liền
Thế rồi mai mối nàng tiên Thúy Kiều
Lúc đầu Kiều chẳng có xiêu
Vì Tiên khờ khạo biết yêu quái gì!
Rồi năm tháng lạnh qua đi
Tình chồng nghĩa vợ Kiều si Tiên liền
Vì Tiên sức khỏe trâu điên
Cái gì cũng khỏe... thôi “miễn” nói sau.

Vợ chồng Tiên lại muốn giàu
Bèn đem tài sản sang Tàu bán buôn
Khi đi Tiên lại rủ luôn
Tiêu phu Từ Hải thuê tuồng sinh viên
Ba người chạy vạy liên xiên
Mánh la mánh lới Từ khiêng cả trời
Kiều giờ rừng mở đi bơi
Rủ Từ hú hí tới bờ nước nổi
Trắng xanh sói hú gọi mời
Quên Tiên, Kiều đã quên hơi rú rừng
Tiên rồi cũng biết, quậy tung
Quậy rồi bỏ lại vào rừng núi non.

Dộng đầu gốc đá bo tròn
Bồng đầu thút thút nàng sơn nữ buồn
Tên nàng đẹp lắm Thúy Vân
Người yêu bỏ lại tháng năm vẫn chờ
Trái tứ chiếng gái giang hồ
Gặp nhau tình đượm gột hồ nên com
Ồ ồ bếp lửa khói thơm
Ngày Tiên đón củi đêm ôm con nằm
Hạnh và phúc ở đầu non
Chả thèm đô thị bôn chôn cộ xa
Bồng đầu dịch cúm bùng qua
Một hôm Vân bồng như... gà lẫn quay
Một đàn con trẻ thơ ngây
Theo Vân – đàn hạc lại bay về trời
Vân Tiên nhảy dựng kêu trời
Bỏ rừng về phố hận đời đi hoang...

Ngủ vùi góc phố bên đàng
Bồng đầu xuất hiện mấy chàng du côn
Đại ca Kim Trọng hét xôm
Đầu quyền đầu cước định chồm lấy Tiên
Tiên liền xuất thủ liền liền
Ba mươi sáu thể Bù truyền ngày xưa
Kim Trọng quỳ gối xin thua
Đại ca tha lấy mạng thừa của con
Đời Tiên một cuộc xoay tròn
Ngày làm trùn đặng thết toàn khối xăng
Một hôm mấy chú công an
Bố và vầy ráp bắt quàng luôn Tiên
Anh em bè đảng tan liền
Vân Tiên vượt ngục trốn miền lãng quên.

Thở than số phận đón hèn
Làm sao sống lại Vân mền nàng ơi!
Phải chi biết chút y thôi
Đời mình đâu có góc trời chân mây
Bồng đầu có một sư thầy
Thúc sinh tên gọi, trao ngay sách vàng
Hoa Đà có viết mấy trang
Vớ cùng Biển Thước một đoàn đem in
Là đây giấy phép rành rành
Tên nhà xuất bản “Vàng Xanh” đừng ngờ ⁽³⁾
Vân Tiên hơn hờ như mơ
Thúc sinh biến mất như tờ giấy bay.

Tiên bèn đi ngược về xuôi
Tìm phương thuốc quý cứu người độ nhân
Xảy đâu vụ kiện giựt gân
Có nàng ca sỹ kiện phần lang băm
Đạm Tiên - nàng ấy hàm hăm
Vân Tiên nát dạ bản thân “lốc-gơ” ⁽⁴⁾
Chém cha cái số bơ sờ
Cứu người mà đến nỗi giờ ức oan
Thôi thì ta sẽ làm tàng
Đi làm nhà báo quây càn viết nhăng

Bồng đầu giặc già “pằng pằng”
Tiên bèn đi lính giữ sông núi này
Những điều làm lỗi xuôi tay
Quân trường huấn luyện Tiên nay vững mào
Ngày bình đất nước đầy sao
Tiên về thăm lại mộ nào Nguyệt Nga
Nguyệt Nga giờ đã mù lò

Nuôi thêm thằng nhóc gọi là Giám Sinh
Giám Sinh vốn tính hiền lành
Ba người ôm lại tâm tình sáng đêm...

Lá là đom đóm sáng lèm
Lần trang vở bước Tiên thêm giấc trù

Láng giềng có cụ Nguyễn Du
Đêm ngày đối ẩm cụ đồ Chiêu thôi.

-

- (1) Cũng có mạng máy tính toàn cầu internet.
- (2) Nhà thơ Đồng Đức Bốn có bài thơ Vào Chùa: “Đang trưa ăn mỳ vào chùa. Sư ra cho một lá bùa rồi đi. Lá bùa chẳng biết làm gì. Ăn mỳ nhét túi lại đi ăn mỳ”.
- (3) Đồng phục đội túc cầu Brasil có màu vàng xanh.
- (4) Blogger: người viết nhật ký trên internet.

oo◇oo

PHẦN II

Vân Tiên gần tuổi bốn mươi
Đắng cay, chua mặn, ngọt bùi đã qua
Tuổi này chẳng gọi là già
Nhưng mà chim hải la đà càn con
Rồng gà chi chít trên mông
Vết xăm còn đỏ tồng ngồng lắt leo
Mảnh tình ấp ủ mồi meo
Cửa thiền rộng mở muốn theo trọn đời
Nhưng trời nào thỏa lòng người
Một hôm Kiều ghé áo to rách đùm
Lửa lòng dầu tắt vẫn um
Tùng cọt khói khét cay chùm lông mi
Hỏi rằng Từ lão và mi
Sao giờ nông nổi ra chi thế này
Kiều than nó cuồn đau cay
Vù qua biên giới xây đài mộng cao
Kiều bèn thè lưỡi liếm mau
Mà trây nước miếng lên mào mi cong
Vĩnh vờ nước mắt long tong
Đàn bà mấy kẻ thật lòng với nhau
Tiên thì thật dạ thuở nào
Dang tay mở rộng chim vào buồng trong
Kiều còn dặt mụ mập phồng
Tròn như bánh ú gà mông nghinh nghinh
Tú bà tên mụ chinh ỳnh
Chuyên nghề tà đạo mẹ mìn trẻ con
Bây giờ tính chuyện vương tròn

Cùng Kiều vầy cuộc Đài Loan mỗi ngoài
 Bao cô gái đại xảy tay
Tiên nào có biết việc nài dụ hoa
 Bỗng hôm có lệnh khám nhà
Tiên khi đã biết, chuyện đà xong xuôi
 Ghét nàng mà lại thương mười
Thì thôi tay kiếm rong chơi giang hồ.

Một đêm ngồi ị hằm “dzô”
Tôm tòm bỗng thấy người hồ quen quen
 Ngồi xuống châm lửa đốt đèn
Vừa châm điều thuốc lại mềm buông câu
 Tay chân run rẩy lâu bầu
Trời ơi Bùi Kiệm, thuở nào có quên
 Tiên bèn vội kéo quần lên
Mà quên chùi sạch lênh mênh bước ra:
 “Dạ thưa, trời đất ta bà
 Ân tình đại hiệp dẫu là dám nguôi”
 Kiệm ta thỏ thẻ bùi ngùi:
“Võ công bị phé thành người lao đao
 Tại con dâm tặc hỗn hào
Ta đương luyện khí nó ào... làm luôn
 Ta đâu kèm nổi rồi tuôn
Đề rồi tẩu hỏa nằm xuống đến nay
 Nó bèn rút dạ thẳng tay
Xách ta mà vút cổng ngay chẳng nhìn”
 Thế rồi đồng bệnh tương liên
Tiên Bùi hai kẻ nhậu điên môi “dzô”
 Sáng ra Bùi bỏ đi mô
Cạnh Tiên bí kiếp một bồ võ công
 Là đây Đàn chỉ thần thông
Và còn thập nhị huyền công họ Bùi
 Và đây có khẩu súng hơi
Dành đi bắn cá làm môi nhậu chơi
 Nhưng nào tham những đồ chơi
Tiên bèn chôn cả dành người cơ duyên.

Tiên bèn đóng một chiếc thuyền
Dong buồm du lãng kiếm miền bông lai
 Bỗng đâu trắng muốt hình hài
Dập dềnh sóng nước bóng ai thò lò
 Ồ ồ có một tiểu thơ
Vì thi đại học rớt mờ quyền sinh
 Thê Loan nàng ấy xinh xinh
Áo quần ướt nhẹ vóc hình thon thon
 Nội y sút cả teng tồn

Rõ ràng mây nét núi non phập phồng
Cùng Tiên cục cựa trong lòng
Xi-tin ⁽¹⁾ nàng ấy mình còn trẻ đâu
Nhưng mùi gái bắc nhịp cầu
Ngu gì không cắn trái đào ngọt thom
Thê Loan mở miệng chồm chồm
Ồm ờ mắt liếc phồm phồm chứ anh
Em thi đại học không rành
Chứ tình ấy ứ! tập tành từ lâu!

Dập dềnh sóng nước chân cầu
Xuôi thuyền cập bến trắng thâu quá mùa.

Rồi trôi đến tận xóm chùa
U linh nhà lợp thầy bùa Võ Công
Tức là cha của Thê Loan
Hàm răng hai cặp sún còn một thôi
Bàn tay cấu ghét sinh hôi
Ba năm tắm một lần rồi đã quên
Suốt ngày đóng khổ tênh hênh
Quần “xì” ⁽²⁾ không mặc trống tuênh... ối chà!
Tiên vừa thoáng gặp nhìn qua
Đưa tay bịt mũi kêu la quá trời
Võ Công tức giận ngồi ngồi
Thò tay vào nách vo mười viên bi
Úm ba la hóa cục xì
Cứng như là sắt, thối thì như phân
Ném vào Tiên mặt chần dẩn
Thành như quả mướp đen nhân thói rằm
Cho mày biết phép bùa thâm
Thất Sơn tao luyện thuở tầm học sư.

Vân Tiên chạy khóc hu hơ
Thình lình bỗng gặp “pà” xơ ⁽³⁾ Hương Trà
Bàn tay mềm mại lần xoa
Bao nhiêu tanh tưởi thoáng là thành thom
Tiên bèn trẻ lại mười năm
Thanh niên trai tráng ăn nằm phủ phê
Hương Trà phút bỗng đê mê
Ngày xưa nhà báo – rằng thê phải quên
Bây giờ chợt thấy sượng tiên
Bút cầm viết lại mấy thiên thơ tình
Lạy trời trở lại nhân sinh
Tình sâu duyên nặng là mình cũng tu
Trà Tiên - tòa soạn lu bu
Chuyên làm từ thiện giúp người gian nan

Bồng đầu có một người sang
Là Hồ Tôn Hiến lang bang rình mò
Thế rồi chửi thật rõ to:
“Chúng mày mở miệng là lo bao đồng
Tao cho một phát là xong
Từ này thiện nọ đi tong bây giờ”
Bồng đầu có một tờ thơ
Tên đề Bùi Kiệm là người ăn xin
Chỉ danh tên Hiến – rùng mình
Làm điều xấu tợn đích hình Việt gian
Vân Tiên cảm thấy tan toan
Bùi như gà thiến... tình hoàn còn đâu
Mà giờ hạc nội mây ngầu
Thần long ẩn hiện nông sâu khó dò
Quyết tâm từ giã Hương Trà
Tìm trong góc bể bài ca họ Bùi.

Vân Tiên mòn gót ngược xuôi
Thềm trong vô thức bờ môi Hương Trà
Thái Lan gót nhẹ lần qua
Nụ cười cô gái bán hoa dọc đường
Đồng hành có một lái thương
Chuyên buôn cổ phiếu tên đường... Hón Minh
Hón Minh khẳng khái nghĩa tình
Không thềm câu nệ những hình thức xưa
Tiên này, mây hãy mua đi
Giá trần cổ phiếu công ty “Vịt Trời”
Hón còn dốc cả gia tài
Cùng Tiên chơi cả ván bài ăn thua
Ngờ đâu chẳng được “xăm rùa”⁽⁴⁾
“Vịt Trời” bay cả vào mùa thất thu
Hón sầu ôm một cái lu
Dầm mình xuống giếng đồng xu nặng chìm
Gối giường còn lại chút tiền
Dành cho bạn mới là Tiên đừng buồn.

Ngẩng nhìn một vệt khói sông
Mà len ngoắc ngoẻo nẻo đường thế gian.

-

(1) Xi-tin (từ lỏng): vừa trẻ trung vừa dễ thương.

(2) Quần lót.

(3) Soeur: nữ tu.

(4) Xăm rùa (từ lỏng) là may mắn.

PHẦN III

Chuyện người biến hóa vô vàn
Rượu càng đem ủ lại càng thơm lâu
Vân Tiên đen tóc đen râu
Mà lòng trắng cả trong màu thời gian
Tiên mua một cái la bàn
Biển xuôi bắc cực rẽ ngang cuộc đời
Gió cầm cầm, rét tuyết rơi
Chuyện Tiên giờ tạm lời sang nàng Kiều.

Thúy Kiều lỡ mấy lần yêu
Bẽ bàng tàn tạ theo chiều gió đông
Một hôm đứng ngóng bờ sông
Thì đâu í ới tông ngông Sở Khanh
Hơi men sặc sụa nồng tanh
Tay cầm vé số tay nhanh... móc tè
Người đâu mà lại thấy ghê
Tè rồi giữ giữ, cười nhe răng vàng
Chân đi toét hoét hai hàng
Bàn tay nhom nhóp khuynh càng cua cong
“Hỏi Kiều giờ muốn đi không?”
Nhà ta ở tận bên hông cái chuồng”
Kiều thì nhắm mắt tay buông
Thử xem con tạo diễn tuồng xem chơi
Đến nhà Kiều mới sững người
Đầy sân hoa lá trong ngời xa hoa
Giữa nhà dựng cái linh-ga ⁽¹⁾
Bệ là “láp-tóp” ⁽²⁾, khác ba kiềng vàng
Góc nhà nghi ngút khói nhang
Trên bàn thờ phụng hình chàng “Biu-Gây” ⁽³⁾
Cúng quà mấy đĩa “lu-rây” ⁽⁴⁾
Với cùng “ai-pốt” ⁽⁵⁾ và bày “hét-phôn” ⁽⁶⁾
Khắp nhà “quai-lét” ⁽⁷⁾ sóng tuôn
Trên trần lũng lảng “xéo-phôn” ⁽⁸⁾ lác la
Sở Khanh lần bước đi ra
Áo dài khăn đóng quần là lại không
Một chân lỏm chớm đầy lông
Bên kia bắt vé xăm hồng ảnh “nuy” ⁽⁹⁾
Hí hì, hình của “Xin-Đi” ⁽¹⁰⁾
Nàng nằm uốn éo đá thì cũng mơ
Sở Khanh giọng nhẹ như tơ:
“Ta là giáo chủ Biu-Tơ” ⁽¹¹⁾ đạo lành
Kiều ơi nàng hãy tập tành
Lập trình gõ phím rành rành tự nhiên”
Đời Kiều hàm số biến thiên
Thoắt thành cô gái dịu hiền dễ thương

Bốn năm Sở dạy tận tường
“Mát-to”⁽¹²⁾ muốn học thêm trường Tự Nhiên
Sở giờ xao xuyên Kiều hiền
Miệng mồm nước dãi liên miên không dừng
Ồ ồ nhảy dựng tung tung
Nghĩ ra một cách mà bùng lầy Kiều
Gom vàng đúc một cái ly
Bên trong đựng một... “dô-ni”⁽¹³⁾ màu hồng
“Rằng đây quà tặng cầu hôn
Anh cho em đây linh hồn của anh”
Không ngờ Kiều khóc ngon lành
“Vân Tiên chồng cũ không đành lãng quên
Ngày xưa em vốn con hèn
Bây giờ nghĩ lại, lại thêm tình Tiên”

Sở Khanh mà biết chết liền⁽¹⁴⁾
Ngân ngơ buông đồ hàng hiền nằng hống
Kiều cho Sở bóp cặp mông
Đàn hồi đa đã như mỏng dây thun
Sở Khanh cất giọng run run
Thôi tình gác lại nỗi buồn sẽ qua
Nhà nàng cũng chính nhà ta
“Mát-to”⁽¹²⁾ cứ học vài ba năm ròng
Biu-Tơ giáo chủ chạnh lòng
Thở dài cất bước vào phòng chơi... “ghem”⁽¹⁵⁾

Ngân ngơ nằng tắt đỏ đèn
Kiều ngồi cửa sổ tựa xem dòng người
Vân Tiên thương nhớ chàng ơi
Bồng đầu cửa gỗ tiếng người hỏi thăm
Có hai khuôn mặt chằm dằm
Thằng cầm súng máy thằng cầm dao phay
Sở Khanh bị trời chặt tay
Tờ thư bỏ lại 3 ngày - triệu “đô”⁽¹⁶⁾
Chúng là khủng bố nơi mô
Ghé ngang bắt cóc đòi “đô”⁽¹⁶⁾ để xài
Kiều bèn chẳng đợi ngày mai
Công an trình báo tính ngày bữa vầy
Vương Tử Trực – một chàng đây
Là trinh sát giỏi bắn hay lắm tài
Tóm luôn bọn chúng ba ngày
Mừng mừng tủi tủi Kiều bay vào lòng
Sở Khanh đứng lặng trời trông
“Nàng ơi cứng ngắt... cưới không bây giờ?”
Kiều ta bỗng nói lơ mơ
Cho 5 năm nữa em chờ Tiên đi

Nếu Tiên bắt bóng gà ri
Em trao anh cả... “dô-ni”⁽¹³⁾ chín hồng.

Phận người nếu có long đong
Thì mang áo yếm ủ lòng nam nhi.

-

- (1) Linga: bộ phận sinh dục đàn ông.
- (2) Laptop (tiếng Anh): máy tính xách tay.
- (3) Bill Gate: William Henry “Bill” Gates III là doanh nhân người Mỹ, nhà sáng lập và chủ tịch tập đoàn phần mềm máy tính Microsoft.
- (4) Blu-ray là một định dạng đĩa quang được sử dụng để lưu phim ảnh độ sắc nét cao.
- (5) iPod: máy nghe và lưu trữ nhạc loại nhỏ.
- (6) Headphone (tiếng Anh): ống nghe đài hoặc điện thoại đeo vào tai bằng một vòng nẹp khít qua đầu; tai nghe.
- (7) Wireless: đường truyền mạng máy tính vô tuyến.
- (8) Cellphone: điện thoại cầm tay.
- (9) Nude: khỏa thân.
- (10) Cách phiên âm hài hước tên người mẫu nổi tiếng thế giới, Cindy Crawford.
- (11) Computer (tiếng Anh): máy tính, máy vi tính.
- (12) Master (tiếng Anh): cao học - sau đại học.
- (13) Yoni: bộ phận sinh dục phụ nữ.
- (14) “Biết chết liền” là một thành ngữ lóng, có nghĩa nôm na: không biết, không thể nào biết, không tài nào biết.
- (15) Game: trò chơi điện tử.
- (16) Dollar, USD: đơn vị tiền tệ Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ.

◊◊◊◊

PHẦN IV

Ứ ừ tình cái viên bi
Nó lẩn long lóc mấy khi lặng dừng
Vân Tiên giữa gánh lưng chùng
Giang hồ Bắc cực tái bùng áo lông
Phất phơ kìa Giắc-Lon-Đon⁽¹⁾
Một thằng bạn mới lơn tơn đi cùng
Thoắt nhìn tung từng cà khùng
Giữa trời giá rét dưới chum dếp lò
Miệng mồm lâu bầu lâu bầu
Cứ than nóng nực thuốc lò hút chơi
Hôm nay tớ muốn đi bơi
Lại còn muốn cả tắm hơi xức dầu
Tay trái cầm cái móc câu
Tay kia ngoe nguẩy hai bầu phao câu
Dây nịt là cái đuôi trâu
Cái quần rách đụp lá trầu vá che
Ngực phanh cơ bắp phô khoe
Xăm đôi dòng chữ: “Tớ nè! nai tơ”
Nhưng mà liệu có ngây thơ?
Trên lưng sói xám lơ ngơ Giắc ngồi

Vân Tiên nhìn thấy hơi oi
Than thầm sao lại cùng người thể ru!
Đến làng người “Ét-ki-mô” ⁽²⁾
Giắc bèn cho cả túi đồ mình mang
Còn đem mấy bạch khoáng vàng ⁽³⁾
Phóng hào xin tặng cho chàng Vân Tiên
Tiên bèn đứng lặng ngẩn nhìn
Giắc cười ha hả cánh chim ngút ngàn
Bên trời một khúc tình tang
Lời ca của Giác như hàng gấm thêu
Rằng ta bạn của họ Kiều
“Phong” là tên gọi gió xiêu tấp lòng
Từ đây cách biệt đừng trông
Có tình xin hãy gọi thăm tên nhau

Giắc còn hú một lời sâu
“Thủy Đồng tiên nữ hiện mau đáng hình”
Rằng đây bạn mới đồng hành
Tài cao phép lạ áo xanh hí hì
Thủy Đồng cùng với Náo Mì ⁽⁴⁾
Hai nàng tiên nữ tức thì hiện ra
Đồng, Mì da dẻ mặt mà
Mắt thì sắc sảo với nga mi dài
Dạy Tiên lời một lời hai
Nơi này cạm bẫy đường dài đa mang
Bèn cho hai cái cảm nang
Bên ngoài đề chữ là hàng OK ⁽⁵⁾
Đồng, Mì tiên nữ quay về
Trời xanh mây trắng lê thê mộng vàng.

Vân Tiên một chuyến dò ngang
Tình trong ảo mộng lang thang bến bờ
Sông băng dừng gót nơi mô
Đưa đồ – cậu Ét-ki-mô ⁽²⁾ tên rằng
Họ Vương tên gọi là Quan
Chuyên nghề tán tỉnh mấy nàng xí xồ
Cậu ta miệng dầu răng hô
Cái mồm trơn tuột một lô đường phèn
Mắt còn dính mấy cục ghen
Hấp ha hấp hấy bông phèn tình tang
Rủ Tiên vào một cái làng
Hát hò dê cù lang bang tháng ngày
Một hôm Quan lại nhẩn máy
Bao nhiêu tình phí đến nay chẳng còn
Một lô bồ bạch lon ton
Tiền đâu cho đủ để phon đường tình

Tiên bèn động đậy cái tình
Khoáng vàng ⁽³⁾ cái bích mào “bình” cả đời
Nhưng mà xài ít ít thôi
Tiền mà cho gái ôi thôi đừng đòi
Vương Quan lặn mất tăm hơi
Vân Tiên sốt ruột đứng ngồi không yên
Thế là nằng cả bóng xiên
Cái thằng khả ố quên Tiên mất rồi
Tiên còn có một gói xôi
Lấy tấm mà gấp hạt rồi mới ăn
Ba trăm hạt nếp đếm rằng
Làm sao xực đủ mấy năm hạ trời?

Tiên bèn đi đánh cá hồi
Bắt chim cánh cụt với người ki-mô ⁽²⁾
Một ngày sóng vỗ lô xô
Chiếc thuyền đắm dạt lô nhô một nàng
Vân Tiên mắt tưởng quáng quàng
Hương Trà thuở nọ sao sang nơi này
Hai người không rượu mà say
Ôm chằm kẻ lẻ nổi này tình thân
Trà rằng sớm tối bản thân
Nhớ Tiên đến nỗi khóa thân suốt ngày
Tòa soạn bỏ lại riêng tây
Thuyền trong sóng cả tháng ngày tìm Tiên
Có thầy Bùi Kiệm hướng tiền
Bây giờ không biết bóng chim đâu rồi
Lại là Bùi Kiệm người ơi!
Mấy lời lạy tạ cho người trích tiên
Trà Tiên sung sướng liên liền
Mà quay trời đất đảo điên đất trời
Nơi này không thích hợp rồi
Quá trời giá lạnh dấm ngồi khóa thân!
Thảo nguyên mình đến mà mần
Phát phơ lau sậy tăng tăng khuất nhìn
Trà Tiên vó ngựa linh xình
Mà sang thảo mạc làm tình... duyên mơ
Thế là thành một bài thơ
Gái tài, trai cảm đôi bờ khít răng

Nhưng mà có biết được rằng
Phần sau hãy đọc mà phăng thêm nhiều...

-

(1) Jack London: văn hào nước Mỹ.

(2) Eskimo: một dân tộc sống ở Bắc bán cầu.

(3) Khoáng vàng: vàng còn ở dạng khoáng sản, chưa được tinh luyện.

(4) Cách phiên âm hài hước tên người mẫu nổi tiếng thế giới, Naomi Campbell. Náo Mi = Náo Nhiệt + Nhu Mi.

(5) OK (tiếng Mỹ, đọc là Ô-Kê) là tốt lắm, đồng ý, tán thành nhưng ở đây còn có ý giễu bao cao su OK.

◊◊◊◊

PHẦN V

 Gió ngàn lau sậy liêu biêu
Trà Tiên nắc nèo bỗng điều xảy ra
 Hương Trà đau bụng ối chà
Vì tiêu chảy cấp mà ra tụt quần
 Bờ ao chạy vội tùm tùm
Hương Trà ngồi xuống khùm khùm lưng cong
 Trời ơi! đàn sáu sỏ lông
Hăm he cần bập bờ mông của Trà
 Trà bèn khóc thét kêu la
Cái mông trắng hếu vài ba dấu hằn
 Vân Tiên nhìn thấy bắn khoăn
Trời, sao răng sáu giống răng của... mình
 Căn nhà trước mặt nhỏ xinh
Nơi miền cô quạnh thỉnh linh tiếng ai
 Ồ kia! Kim Trọng thờ dài
Ôm chằm Tiên lấy kẻ ngay nổi niềm
 Đại ca xa bấy nhiêu niên
Mà sao trẻ mãi muộn phiền quẳng đâu
 Tháng ngày thoát cánh qua mau
Anh em mình vẫn dài lâu tấm tình
 Đệ giờ mấy cuộc lênh đênh
Về đây chẵn sáu buồn tênh tháng ngày
 Tìm anh chẳng gặp lâu nay
Bây giờ có cả chị đây mà mừng
 Mấy con sáu lão cà tung
Em mang mần thịt nhậu mừng ngày vui
 Thế là Trà xuống lui cui
Nhóm than khơi bếp nướng trui sáu này
 Ngờ đâu cái đít xát xay
Kim cười cho cả một cây thuốc thần
 Vi-a-ra⁽¹⁾ thuốc được tân
Trộn hai thứ xúc nhẹ bằng cái mình.⁽²⁾

 Bồng đầu sấm nổ ình ình
Một đoàn đảng cướp hình hình cang cang
 Đi đầu tên Thiết Mộc Chân
Tung hoành đại mạc chẳng mần từ ai
 Thiết ta mặc áo bào dài
Cổ đeo “ra-vát” tay cài “măng-so”⁽³⁾
 Tóc tai thì lại bợ phờ

Trên đầu đội mũ in cò chú Sam
Xác la xác láo hắt hàm
Thị uy nạt nộ cầm rầm với Tiên
Vân Tiên bật kiếm chơi liền
Ngờ đâu Thiết vẫn cười nhìn: “Bùi đâu?”
Họ Kim hốt hải nói mau:
“Đại ca hãy chạy mà cầu vận may
Đệ đây không uống kiếp này
Mà đem cái mạng gan lầy đất sâu”
Thiết liền phát khảy tay cao
Họ Kim thành khói bay vào hư không
Vân Tiên nước mắt lưng tròng
“Còn gì mà mất, ngủm không là gì”
Chợt đâu có tiếng cười hì
Họ Bùi xuất hiện mím chi áo nhàu
Bảo rằng mày không xứng đâu
Trò tao là Giác xức mau thẳng này
Giác ngồi lưng sói ngô ngây
Vẫn là đáng điệu thuở ngày gặp Tiên
Giác bèn đấu chưởng liền liền
Thiết ta đuổi sức gan liền vẫn chơi
Thiết bèn bóc lột mít xơi
Mà rồi bùm bùm xì hơi độc ngầm
Giác đâu ngờ – bị ổi thâm
Tuồng rằng chạy tét là cầm chắc thua
Cuồng phong bỗng tấp gió lừa
Hàng Long thần chưởng mà vừa Mộc Chân
Kiều Phong nộ khí rần rần
Giờ đây xuất hiện đập bằng tà ma
Thiết ta thút thít xin tha
Kiều Phong khinh rẻ lột ra áo quần
“Từ nay mày phải truồng trần
Nếu mà có mặc cái thân khó toàn”
Giác, Phong, Tiên lại hân hoan
Hương Trà cùng bọn nhập đoàn liên hoan

Nhưng Bùi giờ lại mây ngàn
Chim bằng vô định bóng hoàng hôn trôi.

Hôm sau Trà ới mưa rồi
Kiều Phong tỉnh ý! ôi thôi có bầu
Giác bèn thở một lời sâu
Vân Tiên sốt ruột nói câu già từ
Giác, Phong thoáng chốc dứ dừ
Nhưng rồi vẫn lặng lời từ biệt nhau
Càng nhiều lời sẽ càng đau

Ngàn cân không nặng bằng câu thơ tình
Trà Tiên một gói hành trình
Mà vào Từ Dũ xinh xinh bé mằm
Bồng đầu có một thư thăm
Giám Sinh đưa gỏi lời thăm nhắn mau
Nguyệt Nga gió cả cây cao
Lắt leo sắp gãy anh mau hãy về
Bước chân dài ngoẵng lê thê
Lời Trà êm dịu: “Hãy về không sao!”

Vân Tiên bước thấp bước cao
Hai bên nặng cả nao nao đôi đầu
Ngắm mình qua mấy nhịp cầu
Trà, Vân hơn cả tình sâu mộng thường
Nhưng Vân giờ một làn sương
Thì Trà nguyện giữ đường ấm êm
Còn Kiều thoáng chút êm đêm
Giác Duyên chùa nọ đêm đêm nển dài
Thẻ Loan nàng đã về ai
Vẫn còn bé bỏng vẫn dài các ư!

Chân chân bóng ngả sông thu
Chênh chênh thấp thoáng từ mù lửa soi.

Lần trang sách cũ mà coi
Tiên còn ư ử ngâm đôi thơ Kiều
Trùng tên với cả người yêu
Mà sao nàng ấy đáng yêu quá chùng
Nguyễn Du gặp lại chắc mừng
Cụ hàng xóm ấy dễ cưng quá trời
Về nhà hỏi một lời thôi
Em Kiều của cụ đáng mười Kiều tôi
Đâu ngờ năm tháng đã trôi
Kiều giờ đã khác Kiều người năm xa.

Bước chân về gặp Nguyệt Nga
Ngờ đâu mợ ấy bà già khỏe ru
Giám Sinh mập tít thù lù
Bồ thêm con bé cái lu ú ù
Hoạn Thư con bé lu bu
Chào Tiên tít tít cúc cu giỡn đùa

Vân Tiên xịt khói hơn thua
Phần sau hãy đọc, phân bua thêm nhiều.

-

(1) Viagra: thuốc tăng cường sinh hoạt tình dục.

(2) Cây thuốc thần (thảo dược) và Viagra (tân dược) là hai thứ.

(3) Cà vạt và tay áo.

◊

PHẦN VI

Nguyệt Nga bỗng chốc đắm chiều
“Mợ giờ già yếu lắm điều cô đơn
Mà đêm gió lạnh từng cơn
Thèm trong hơi ẩm dẫu con thâm tình
Có con nhóc ở xóm mình
Mợ giờ muốn có nhà mình đón dâu”
Nguyệt Nga chưa nói hết câu
Vân Tiên nhảy dựng đung đầu xà trên
“Con giờ lắm những chên vênh
Hương Trà bụng bự lênh đênh trong đời
Làm sao tính được hủ trời
Số mình em út loai khơi phát phiền”
Nguyệt Nga giãy nảy liên miên
“Mày mà không chịu tao điên chết liền
Kênh Nhiêu Lộc – nước suối điên
Tao đem mà uống mày khiêng tao về
Có con hàng xóm đừng chê
Tên Xù đẹp lắm mày mê nó liền”
Vân Tiên ơi hỡi Vân Tiên
Thùng tình nó quán bỏ điên phải cày
Em Xù toét miệng má hây
Là cô dạy trẻ bóng bay tên tên
Xù hay khoái những lời khen
Khi cười má phính “thối kèn” khỏi chê
Đến ngày đám cưới Tiên dê
Em Xù tí mắt bụng xề nước tê
Vân Tiên “théc méc”⁽¹⁾ khi phê
Tên “xù” mà lại không hề có lông?

Tình trong ánh nến má hồng
Xù ta đẹp lắm trắng lông vàng sao
Vân Tiên tim đập nao nao
Mỗi người một vẻ tính sao bây giờ
Rồi đem viết lén tờ thơ
Trà ơi hãy đợi, chút chờ tình anh
Hôn Xù mấy cái rồi nhanh
Đặng trình khăn gói trời hành đường xa
Giám Sinh cùng với Xù, Nga
Hoạn Thư thoăn thoắt làm gà chia tay
Sầu đâu trắng nở đọt cây

Nguyệt Nga sung sướng Tiên đây rồi rầu
Muôn đời con kiến nó bầu
Mật nào chả ngọt mớ câu kiến càng
Tối trời hàng xóm bước sang
Căn nhà nhỏ nhỏ cạnh ngang tối hù
Cụ đồ Chiêu cụ Nguyễn Du
Cháu chào hai cụ đủ đủ đi xa.

Vân Tiên trên bước đường xa
Trở về Từ Dũ ối chà nước tung
Một cơn bão lũ miền Trung
Cuốn phăng bệnh viện biết lung nơi nao
Hương Trà lưu lạc phương nào
Giờ đây trắng xóa trong màu tang thương
Trời mang một góc tình thương
Vân Tiên nức nở bên đường tịch liêu
Rồi trong gió thoảng buổi chiều
Một “tay” sư cụ buồn hiu đứng nhìn
Bên tay sư – cô bé xinh
Tay kia thịt chó tình tình nhâm nhi
Hỏi rằng buồn cái nỗi gì
Đời ta vui lắm, tên thì Tuệ Hoan
Tuệ Hoan sư cụ càng ràng
Rủ Tiên bằng lòng tìm hoan lạc đời
Vân Tiên hứng chí lên khơi
Sông hồ quên lấy cuộc đời sắc không
Thế rồi quay cuộc mòng mòng
Cùng tay sư cụ long bong bến bờ
Tưởng rằng sư cụ nhuốc nhơ
Chuyên nghề gái gú cù bơ tầm phào
Ngờ đâu bóng cả trắng cao
Lạt Ma phật sống kinh vào huyền không
Vân Tiên trên bước ruổi rong
Nẻo tình như cuộc tông ngông khóa thân
Tuệ Hoan tưởng những lần khân
Nào ngờ một sớm bắt thân lẫn quay
Thế là tan một giấc say
Cái hòm ⁽²⁾ Tiên đóng, giường này Hoan ơi!
Ngờ đâu một sớm rụng rời
Cái hòm nhẹ hẫng xác người mất đầu
Thế là một giấc Trang Chu
Cao nhân thể ngoại họ Bùi và Hoan

Vân Tiên lột xác đổi hoàn
Phát phơ áo trắng lang thang tìm Trà
Một hôm quán phở đăng xa

Dừng chân ăn uống gặp là người quen
Vợ chồng Từ Hải chập cheng
Chuyên môn đánh đập kẻ hèn làm công
Có cô gái nhỏ cà bông
Yếu thân cô thể cái mông nát như
Vân Tiên nổi giận hừ hừ
Đập tên Từ Hải đập mu cho chừa
Một tay trí thức từa lư
Là Hồ Tôn Hiến phân bua thêm rằng
“Nổi niềm có những bản khoán
Thôi thì nhân nghĩa tình bằng huê đi”
Vân Tiên bỗng thấy hồ nghi
“Việt gian thuở nợ sao thì tốt ghê?”
Tôn Hiến bỗng lại cười hề:
“Chuyện xưa tích cũ đừng chê, buồn lòng”
Vân Tiên từ già đi xong
Hiến và Từ Hải rắp tâm làm càn
Đánh cô gái – bắt xang bang
“Phận mày – con kiển la làng được sao?”
Những quân khốn nạn vờ cao
Mà luôn thấp chũn hèn nào cũng ghê
Sa-tăng địa ngục lần về
Giấu hình giữa cõi đi về thế gian

Tình tang ời hồi tình tang
Chuyện Tiên lắm những quáng quàng... sang trang.

-

- (1) Thắc mắc.
(2) Hòm là quan tài dùng chôn người chết.

◊◊◊◊

PHẦN VII

Vân Tiên đến một ngôi làng
Nhà đâu không thấy chỉ hang hóc đầy
Mọi người đói khổ lắt lay
Đi đào dầu mỏ cho bầy trưởng thôn
Trưởng thôn tên Bút sồn sồn
Là tay cao thủ quyền côn đứng đầu
Vân Tiên tức giận quát mau
Một quyền ra sức chiêu đầu Tiên đưa
Thế là kiếm bạt như mưa
Bút ta chống đỡ chạy mua thương thần
Đây là vũ khí tối tân
Đầy trời tên lửa làm Vân Tiên nhào
Cái đầu Tiên văng ngàn sao

Khắp người thương tích chỗ nào lành đâu
Bỗng đâu trời tối đất sầu
Võ Công làm phép cứu mau Tiên về
Khi Tiên thêm thiếp ngủ mê
Thê Loan chăm sóc vỗ về giấc sâu
Vân Tiên vầng mắt nhức đầu
Khi ngồi tĩnh lại buồn rầu ăn xôi
Võ Công bồi hồi bồi hồi
Vì xưa tức giận ôi thôi đừng phiền
Bây giờ tay Bút quậy điên
Bắt người rồi lại xích xiềng quái ma
Ta đây tài phép thua xa
Vào trong non thẳm để mà trốn đây

Vân Tiên nửa tỉnh nửa say
Bùi, Hoan ở chốn nào đây mà tìm
Ai mang cục đá ném chìm
Mặt hồ vầng vớt nổi niềm mang mang
Bỗng ồ! hai cái cảm nang
Đồng, Mì thuở nọ còn mang bên mình
OK hàng chữ xinh xinh
Cao su bao một cái hình Giắc đây
Bao kia một tấm hay hay
Là hình cái móc mà tay Giắc cầm
Lạ sao lời lẽ uyên thâm?
Nát đầu Tiên nghĩ làm thắm chưa ra
Võ Công bỗng hét cái: “A!”
Phải chăng câu pháp phá là thương kia?
Tiên bèn hú gọi Giắc dìu
Cầu mong cho Giắc chàng kia hãy về
Vẫn ngồi lưng sói ngô ngô
Rượu chè bê bết lê thê lâu lâu:
“Thương kia sức mạnh ghê màu
Chuyên nghề đánh thắng – đón đầu là thua
Thất lung tiến sát mà vừa
Móc câu du kích ta xua đường vòng
Nó đánh – ta chạy long bong
Để khi nó mệt đập mông nó đau”

Giắc bèn tay trái giờ mau
Cổ tay bị chặt lấp vào móc câu
Vân Tiên thương cảm rầu rầu
“Ngày xưa mình có biết đâu nổi niềm”
Giắc cười ngọt nước dừa xiêm:
“Thần câu tuyệt kỹ nào tìm được đâu!
Kiều Phong thần chưởng nhiệm màu

Đôi phần nể mặt cái câu thẳng này
Thiệt Mộc Chân – chỉ đùa say
Nếu mà ta giật cũng bay cái đầu
Chuyện tâm phào – có xứng đâu
Cõi người hãy giữ một câu nhân tình
Nhưng mà tay Bút dơ hình
Cường hào ác bá phải bình nó liền”
Vân Tiên đảm lược chịu liền
Bàn tay xin bỏ để xiềng móc câu
Giắc bèn đôi mắt chớp mau
Mà lòng nhỏ lệ thăm sâu hút nhìn
Giắc cười nói nhỏ với Tiên
“Hãy dùng câu kiếm thay liền thủ câu
Dẫu rằng chẳng thể bằng đâu
Cũng là đủ để giật hầu Bút kia”
Giắc truyền bí quyết lia chia
Một chiêu tối hậu – Bút đĩa với ma

Hôm sau vẫn thế như mà
Vân Tiên thương tích lác la cái mình
Bút ta ngạo mạn đứng nhìn
Mèo già vờn chuột xính xính tung tăng
Bồng đầu thép lóc cái băng
Móc câu chọt chớp, giật phăng nửa mình
Thôi rồi một đồng như sinh
Thần câu đoạt mệnh – bỏ mình tà ma
Lời đồn chẳng thể nào nào ngoa
“Chỉ là ánh chớp” mới là thần câu

Ngậm ngùi ngọn cỏ dầu dầu
Vân Tiên đứng lặng trong màu hoàng hôn
Bên trời bẽ kiếm buồn chôn ⁽¹⁾
Thần câu xin để lời đồn khói mây.

Thẻ Loan lém linh má hây
Chạy bay đến nắm bàn tay Tiên về
Ừ ừ anh hãy đừng chê
Bây giờ có mệt vẫn mê... làm liền
Mệt! Anh có liên xiên
Không sao! Em vẫn cứ ghiền anh luôn
Vì anh... hí hí... tuôn tuôn
Hôm nay dầu oải mình tuần hôm mai
Vì anh khỏe lắm dài dài
Kiếm kia bị gãy kiếm đây vẫn còn
Cái này vẫn tưởng bé hơn
Mà khi bị chẳng ton hơn em cầm

Ồ ồ nóng hồi hâm hâm
Lên tiên em chỉ cần cầm vài giây
Thẻ Loan như thẻ bóng bay
Tròn la tròn lẳng đê ngay kiểem này
Vân Tiên lại gặp cán gay
Đứt hơi mà vẫn... trông cây giữa trời
Bướm kia phấp phới vờn khơi
Thẻ Loan - kị mã làm người Cổ Mông
Bồng đầu nước lũ tràn đồng
Bồng Loan, Tiên chạy tông ngồng lên non

Ồi giời lăm những chon von
Chuyện Tiên lăm những... để còn phần sau.

-

(1) Nhà văn Hàn Giang Nhận có tác phẩm võ hiệp “Thiên Nhai Chiết Kiếm Lục”.

◊◊◊◊

PHẦN VIII

Tối trời sườn núi cao cao
Căn nhà bé tẹo thì thảo Anh văn
Phương Hồ cô giáo trẻ măng
Thân hình múp máp miệng tăng tăng cười
Vân Tiên đứng ngẩn trông trời
Người đâu đẹp thế loi khơi nơi này
Phương Hồ cười mím tóc mây
Liếc nhìn tùm tùm: “chàng này! quân đâu?”
Vân Tiên mặt thẹn đỏ ngầu
Thẻ Loan ghen tức lầu bầu đi vô
Thế là câu chuyện Phương Hồ
Lên non công chữ mây bồ tiếng Anh
Ở đây non thẳm rừng xanh
Mấy em đóng khổ vẫn rành tiếng tây
Phương Hồ bí mật xì đây
Ở đây thỉnh thoảng tiên hay giáng trần
Bọn này hay nói tiếng Anh
Vì chưng du lịch phải rành đó thôi
Mấy em sơn nữ xí xôi
Ban ngày đóng khổ đêm rồi quân “đin” ⁽¹⁾
Tiền vô nước chảy như nê
Những điều bản sắc phải thêm giữ gìn
Bọn tiên lăm những khùng khìn
Sẵn sàng chi đẹp khìn khìn tào lao
Trên trời khổ hạnh hanh hao
Thềm trong nhân thế lao xao bóng người
Phương Hồ nước miếng không rơi

Cái duyên khả ái lặn rồi lại lên
Bóng nghiêng nắng ngả chênh vênh
Thẻ Loan bên cạnh, tâm tình nơi nao
Phương Hồ nhỏ nhẹ thanh tao
Đồng, Mì hai chị chung vào nhà tiên
Em đây phạm lỗi non tiên
Xuống trần một chút hồn nhiên vui đùa
Đến giờ hơn bốn chục thu
Mà như con gái ôn nhu “chết” người
Vân Tiên phút chốc là lời
Đèn trong bóng ảo ru hời tình ơi!
Thẻ Loan tức giận tràn hơi
Đùng đùng bỏ chạy đến với Võ Công
Võ Công cười hềch như bông
Năm thê bảy thiếp cũng không lạ màu
Vân Tiên không bỏ mảy đầu
Thôi thì chung hưởng chia câu thơ tình
Đàn ông lắm nỗi “đa tình”
Kèm thêm hai chữ “chung tình” cũng hay
Thẻ Loan quên mất cú cay
“Em đây gọi chị thẳng ngay tác lòng”
Vân Tiên bỗng lại chạnh lòng
Trà, Kiều biết ở lòng bông nơi nào
Còn Xù cười toét má hây
“Thối kèn” thuở nọ nghề này quá phê.

Bồng đầu số 7 bão về
Cửa nhà tan nát chẳng hề còn đâu
Thẻ Loan bộp chộp mặt nhàu
Võ Công chậm chạp buồn rầu suy tư
Vân Tiên quyết đoán dứt đừ
“Phương Hồ nàng hỏi phép mờ có chăng?”
Hò rằng em đã người trần
Linh đơn để lại băng khuâng nơi nào
Nàng ta suy trước tính sau
Trong màu xanh dụ có màu thúy thâm
Em biết kỹ sư cống hằm
Tên là Đức Cống tài thần nghề hay
Bách Khoa tốt nghiệp trường này
Cầu đường, nhà cửa hần xây tuyệt vời
Bây giờ em sẽ gọi mời
Cậu ta xây hộ nhà nơi bão rồi
Em nghe cậu ấy bồi hồi
Vì chưng hiểm muộn thềm nôi bé nằm
Cậu ta lấy vợ mấy năm
Mà đêm hai đứa chỉ nằm buồn thiu

Em đây có biết mấy chiêu
Rượu bìm ngâm với mấy liều thuốc tiên
Cậu ta với vợ uống liền
Ngày dài đêm sáng bụng xiên bự to
Cậu ta vốn dĩ khỏe to
Thuốc em chắc sẽ khỏi lo, nghiệm liền
Đức Công bụng dạ rộng hiền
Tâm tình quảng đại thích khiêng việc người
Huống hồ mình đã trả mời
Thuốc tiên cậu ấy mừng rơi mắt nhìn.

Đức ta khoái chí linh khinh
Xi măng một bịch bên mình đeo mang
Tay cầm mấy cọng sắt gang
Chỉ trong mấy bữa thên thang mấy nhà
Cậu ta chêm chếp ba hoa
Không ngờ chuyện thật hơn là lời kia
Đức ta cười nói hi hia
Rượu bìm xin vội chạy đìa nhà riêng
Hố ham chẳng kể lời khuyên
Vội tu một phát hết liền rượu tiên
Í a í ới liên xiên
Trời ơi chết tía! vợ hiền mau ra
Rồi trong mấy tháng chẳng xa
Sinh tư, bốn đứa do là hố ham
Nuôi con thiếu thốn tính làm
Đức, Tiên hợp tác để kham nhà thầu
Cùng Tiên xây một cái cầu
Cần Thi tên gọi gái bầu bến bờ
Có tay giáo chủ Bìu-Tơ
Sở Khanh ngày nọ xin mờ góp chung
Ngoài ra có bác áo thùng
Đề râu cắt mũi từng từng tham gia
Dầu rằng tài trí vượn xa
Chết danh tên gọi là “Già-mà-ham”⁽²⁾
Già ta một chốc làm xàm
Bày trò ôm iếc quên ngâm trụ cầu
Thế là một nhịp rơi mau
Của tiền sinh mệnh sông sâu ơ hờ
Vân Tiên nổi quạu quát to
Già ta khẳng khái chịu lo đền liền

Mấy năm quặt quẹo ngày xiên
Bụi mờ ánh mắt nơi miền sông sâu

Mồ hôi nước mắt cây cầu

Bây giờ thành vóc như lâu đài vàng
Đức, Già, Tiên, Sở liên hoan
Cụng ly đôm đốp la làng xênh xang
Tiệc vui Sở gọi một nàng
Xin đây giới thiệu là hàng phu nhân
Hôm nay vừa đủ bao năm
Tiệc này sẵn dịp gọi mần ngày vui
Từ trong vóc sáng rạng ngời
Một nàng diễm tuyệt thẹn roi hoa nhìn
Một tay gõ phím xinh xinh
Tay kia nhịp phách khúc hình câu ca

Tưởng rằng thế giới ta bà
Chỉ như bóng nhỏ cái hoa tặng nàng

Từ trong túy lúy thên thang
Tĩnh người Tiên lại rưng ngang tắc lòng
Nàng kia cung phách vừa xong
Quay đầu nhìn lại ngã ngang cái đùng!

Lá là lả những bung xung
Phần sau hãy đọc mà lòng... vì sao?

-

(1) Quần Jean.

(2) Yamaha.

(Còn tiếp)

◊◊◊

Last updated June 2017